

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6T/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010935
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119010935.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Banská Bystrica v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Šnajderovej a z prísediacich K.. X. Ť. a Z.. M. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.07.2021 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. b) Tr. por.
oslobodzuje

obžalovaného V. G., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Š. W.. Č.. XX/XX, K.
spod obžaloby

Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp.zn. 3Pv 407/17/6601 zo dňa 18.11.2019, podľa ktorej mal spáchať prečin „Sprenevera“ podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. tým, že v presne nezistenom čase dňa 25.04.2013 v meste Banská Bystrica ako konateľ v mene spol. WOOD Interiors s.r.o., so sídlom Šumperská č. 39/5, Prievidza, IČO: 36 347 094 uzavrel s objednávateľom spol. DENTAL CARE BB s.r.o., so sídlom Janka Kráľa č. 4, Banská Bystrica, IČO: 44 857 829 v zast. S.. K. Z., trvale bytom J. A. Č.. XX, G. G., zmluvu o dielo, ktorej predmetom bola výroba a montáž nábytku, na základe ktorej dňa 29.04.2013 S.. Z. poukázal bezhotovostným prevodom na účet F. N. XX XXXX XXXX XXXX XXXX patriaci spol. Wood Interiors s.r.o. zálohovú platbu vo výške 15.000,- € určenú na nákup materiálu a iného príslušenstva, z ktorého dňa 29.04.2013 V. G., ako jediná oprávnená osoba po pripísaní finančných prostriedkov vybral sumu 14.900,- €, pričom z dohodnutého diela vykonal len časť v hodnote 6.262,80 €, dielo nedokončil a zvyšné finančné prostriedky nevrátil a tieto použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil spol. DENTAL CARE BB s.r.o., so sídlom Janka Kráľa č. 4, Banská Bystrica, IČO: 44 857 829 škodu vo výške 8.737,20 €, pretože skutok nie je trestným činom.

Súd podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkazuje poškodenú spoločnosť Dental Care BB, s.r.o., Janka Kráľa č. 4, Banská Bystrica, IČO: 44 857 829 s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 19.11.2019 obžalobu voči obžalovanému pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin „Sprenevera“ podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. (č.l. 276).

Súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 26.07.2021 a 29.07.2021 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 399) uviedol, že s poškodeným uzatvoril zmluvu o dielo. Potvrdil, že poškodený mu poskytol finančné prostriedky na obývačku a kuchyňu, avšak časť diela bola vykonaná, a to dvere, odsávanie nad kuchynskou linkou, odsávač s plexisklom, fólie na dvere a vyrobili sa kompresory. Všetko, čo mohli, urobili. Následne sa však poškodenému pokazilo podlahové kúrenie, pričom poškodený mu až o štyri roky neskôr napísal, že vybral drez. Poškodený sa bol na dielo pozrieť aj v dielni a odvtedy sa odmlčal, nedvíhal telefón. Kuchynská linka je doteraz u neho

na sklade. S poškodeným bola zlá komunikácia, mal problém s architektmi. Poškodený si zohal architektov z Banskej Bystrice, pričom prvého architekta mal z Českej republiky. Podľa zmluvy o dielo bol predmet diela všeobecný. Mal grafický návrh, s ktorým však matka poškodeného nesúhlasila. Všetko, čo poškodený povedal, urobili. V roku, keď uzatvorili zmluvu o dielo, vystavil faktúru, z ktorej odviedol DPH, t.j. DPH zo sumy 15.000,- €. Súhlasil s tým, že dlh bude poškodenému splácať. Dlh však nesplácal, pretože nemal peniaze. Obžalovaný nesúhlasil s výškou škody 15.000,- €. Táto by mala byť znížená minimálne o zaplatenú DPH. S poškodeným chodil do Banskej Bystrice, riešil veci, napokon projekt nakreslil obžalovaný. Poškodený ho odsúhlasil a začalo sa to vyrábať. To, čo vyrobil, má u seba. Podniká aj v súčasnosti. Myslí si, že trest zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený v inom konaní, už vykonal. Poškodenému sa zaviazal zaplatiť viac, pretože chcel tú kuchyňu predať. Uznal dlh, ktorý je vyšší. On nebol ten, ktorý zákazku zdržoval. Keby poškodený chcel, je tam všetko už namontované. Kuchyňa momentálne kompletná nie je, v prácach nepokračoval. Poškodenému v minulosti vyrobil diela, s ktorými bol spokojný, preto ho oslovil aj teraz. Dňa 26.04.2016 mu poškodený napísal, čo treba objednať. Aj architekti mali s poškodeným problém, preto ich navrhol aj vypočuť. Poškodený je lekár, ktorý bol v tej dobe psychicky na dne a on bol jeho búťľavá vřba. Tlačila ho rodina, nová priateľka. Výroba diela netrvala tak dlho ako veci okolo toho, cestovanie do Banskej Bystrice, do Bratislavy. Oficiálne od zmluvy o dielo doteraz neodstúpil. Tým, že s poškodeným uzavrel dohodu o uznaní dlhu, považoval vec za vybavenú. Poškodený S.. K. Z. na hlavnom pojednávaní (č.l. 399) uviedol, že v roku 2013 mal priestor nad ambulanciou, ktorý chcel využiť a zariadiť. Predtým mal skúsenosť s prácou obžalovaného, robil niečo pre rodičov, a tak ho oslovil. Dal si robiť nákresy, išlo o komplikovaný nábytok. Obžalovaný chcel zálohu 15.000,- €, veril mu, že to urobí. Bol to jeho pacient aj spolu s jeho deťmi. Obžalovaný potreboval zálohu súrne, trval na tom, aby zaplatil. Keď zálohu zaplatil, moc sa nezaujímal o to, v akom stave je výroba. Neskôr sa snažil informovať ako to vyzerá. Obžalovaný však naťahoval čas, vždy si našiel nejakú výhovorku, mal iné zákazky, ochorela mu žena, musel vycestovať do zahraničia, pričom takto čas naťahoval na tri roky. Prostredníctvom SMS ho vyzýval, aby mu dodal nábytok. Posielal mu aj listy, pričom obžalovaný stále tvrdil, že na tom pracuje. Obžalovaný robil len to, čo ho nič nestálo. Prišiel napr. niečo len pomeriť, žiadnu činnosť však nevykonal. Listy, ktoré mu písal, nepreberal, na SMS správy neodpovedal. Miestnosť už má zariadenú inou firmou. Obžalovanému pri vykonávaní diela poskytol riadnu súčinnosť. Obžalovaný pýtal do neho ešte ďalšie peniaze, pretože tvrdil, že ich stále nemá. Obžalovaný v byte neurobil nič. Projekt vypracoval architekt V. z Banskej Bystrice. Obžalovaný si niečo nakreslil. Keď prišiel merať, mal nejaký nákres so sebou, avšak architekt nakreslil nábytok, pričom výrobca si to musí domerať a dokresliť. Obžalovaný budil dojem v tom, že na tom pracuje. Dielo malo byť dokončené do 15.07.2013. V apríli 2016 mu napísal email, avšak on stále naťahoval čas s tým, že má nejaký problém. Obžalovaný nedodal úplne nič, všetko urobila iná firma. Obžalovaný sa zaviazal zaplatiť mu 12.500,- €. Súhlasil aj s takouto zníženou sumou, pretože je lepšie mať 12.500,- € ako nič. Suma 15.000,- € bola znížená o zaplatenú DPH a preto obžalovaný uznal dlh vo výške 12.500,- €. Obžalovaný nevykonal žiadne práce, neobložil vchodové dvere, neurobil ani strop. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že mal niečo vyrobené, nie je zrejmé, z akého dôvodu to nenamontoval. Za obžalovaným bol veľakrát v Prievidzi, bola s ním ťažká komunikácia. Pokiaľ mu niekto telefonoval z čísla, ktoré poznal, nedvíhal telefón. Keď sa s ním chcel stretnúť, trvalo mu 1 až 2 mesiace, kým sa dohodli na termíne. Niekedy išiel za ním náhodne. Stretli sa, chcel vidieť, čo urobil, ale vždy sa vyhovárал, nikdy mu nič neukázal. S obžalovaným sa stretli 30 až 40 krát. Stalo sa, že v roku 2016 bez ohlásenia išiel na miesto výroby, pričom v obci na družstve zistil od pána, ktorý šrauboval drevotriesky, že robí nejaký nábytok, ale nevie aký. Nemal na to ani veci, chodil do práce, kedy chcel, nevedel ani čo vyrába, pričom nevyzeralo to ako jeho nábytok. Pri podpise zmluvy o dielo mal nákres od architekta V.. Návrh bol veľmi komplikovaný. Obžalovaného sa pýtal, či to dokáže urobiť, pričom mu tvrdil, že to nie je problém. Počas tých rokov pristúpil aj na zmenu návrhov, keďže nechcel prísť o peniaze. Zháňal aj iné firmy, pretože bol zúfalý. Snažil sa zohnať materiál, obžalovaný však tvrdil, že nemá peniaze. Je pravda, že na dverách má fóliu, ktorú poskytol obžalovaný, ale práce vykonal niekto iný. Obloženie nad digestorom obžalovaný nedodal. Toto dodala firma z Kremnice, čo si zabezpečil aj zaplatil sám. Komunikoval aj s architektami, obžalovaný tam raz prišiel, potom sa vyhovárал, že nemá vodičský preukaz a že mal úraz. Počas toho obdobia obžalovaný riešil s ním aj nábytok v iných miestnostiach, avšak myslí si, že len z dôvodu, aby vzbudil v ňom dôveru. Chodil merať, ale neurobil nič. Obžalovaný mu raz poslal vizualizáciu, snažil sa vyvolať pochybnosti, či si je istý farbou kuchyne. Presne vedel, z čoho má nábytok byť. Mali tam byť lepené sklá. Obžalovaný sa len vyhovárал, že dokončuje iné byty. Stále odťahoval len čas. Obžalovaný mal urobiť aj železné konštrukcie, avšak aj toto si urobil sám, aby obžalovanému uľahčil prácu, ktorý by následne dodal len nábytok. Obžalovaný len stále hľadal príčiny, prečo sa to urobiť nedá. Nevie z akého dôvodu mu nábytok doteraz nedodal. Obžalovaný s ním nekomunikoval. Je pravda, že boli spolu v Bratislave v

predajni, avšak obžalovaného to nič nestálo. Zohnal aj firmu, ktorá mala urobiť krb, aby obžalovanému zjednodušil prácu. Všetko robil pre to, aby to bolo čo najjednoduchšie, aby neprišiel o žiadne peniaze. Obžalovaný za osem rokov nič neurobil. Od začiatku vedel, čo chce. Vedel to aj v roku 2016. Podlahu v byte mu dokončili asi v roku, keď podpísal zmluvu s obžalovaným. Nepamätá si, v ktorom roku prišiel obžalovaný merať kuchyňu, je to už osem rokov. V priebehu tých rokov tam bol mnohokrát. Poškodený si voči obžalovanému uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 15.000,- €.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu svedka S. S. z prípravného konania a v zmysle § 268 ods. 2, ods. 5 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal odborné vyjadrenie týkajúce sa stanovenia všeobecnej hodnoty veci.

Svedok S. S., v prípravnom konaní (č.l. 117) uviedol, že v minulosti, do roku 2016, pracoval pre obžalovaného ako stolár. Obžalovaný mal v Diviakoch nad Nitricou stolársku dielňu. Náplňou jeho práce bolo vyhotovovanie nábytkových komponentov a následná montáž nábytku s obžalovaným. Nikdy neobjednával žiadne komponenty na výrobu nábytku. Pre obžalovaného prestal pracovať z dôvodu, že mu obžalovaný nevyplátil mzdu. K spokojnosti jeho zákazníkov sa nevedel vyjadriť, pretože bol len stolár a so zákazníkmi sa stretával len na montážach. O prípadných reklamáciách ho obžalovaný neinformoval. K poškodenému uviedol, že tento pracuje ako zubár a asi pred desiatimi rokmi mu montovali nábytok do zubnej ambulancie v Banskej Bystrici. Svedok nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný prevzal od poškodeného v roku 2013 finančnú hotovosť. Taktiež sa nevedel vyjadriť k nábytku do kancelárie, ani ku kuchynskej linke. Kým u obžalovaného pracoval, nič také sa nerobilo. Keď od obžalovaného odchádzal, v dielni sa nenachádzali žiadne komponenty kuchynskej linky.

Z odborného vyjadrenia znaleckej organizácie PEMMO spol. s r.o. č. 53/2019 (č.l. 137) mal súd preukázané, že všeobecná hodnota doteraz vyrobenej veci je vo výške 6.262,80 € s DPH. S najväčšou pravdepodobnosťou možno ustáliť, že sa jedná o komponenty, ktoré budú plniť funkciu (po dohotovení a montáži) vybavenia kuchyne. Polovýrobnok je kuchynská linka, ktorá je doteraz vyrobená ako nekompletná, bez dvierok a spotrebičov. Toto tvrdenie je podložené aj skutočnosťou, že na jednoduchšej technickej dokumentácii - skrinka č. 15 je určená na chladničku, medzi skrinkami č. 9 a č. 10 je vytvorený priestor na vstavanú umývačku riadnu zn. Miele typ G 5671 SCVi. V skrinke č. 13 je priestor na vstavanú rúru zn. Miele typ DG 5080. V skrinke č. 14 je priestor na vstavaný kávovar zn. Miele typ CVA 5060. V skrinke č. 12 je priestor na vstavanú rúru zn. Miele typ H 5080 BM. Predložené faktúry zo spol. TWD SJ s.r.o. vo veci nákupu drobného tovaru boli jednoznačne určené na predmetnú zákazku - kuchynskú linku. Časť tovaru kúpeného v spoločnosti TWD SK s.r.o. bola použitá pri výrobe jednotlivých komponentov kuchynskej linky a časť tovaru bola držaná v skladovej zásobe, určená na dokončenie kuchynskej linky. Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Zo zmluvy o dielo (č.l. 160) vyplýva, že spoločnosť WOOD INTERIORS, s.r.o. zastúpená obžalovaným ako zhotoviteľ a spoločnosť DENATL CARE BB s.r.o. zastúpená poškodeným ako objednávateľ uzatvorili dňa 25.04.2013 zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo výroba a montáž diela podľa grafického návrhu dizajnového riešenia štruktúry a popisu materiálu a prislúchajúcich komponentov kompozičného riešenia farebného prevedenia a zabudovaných spotrebičov podľa príloh, ktoré tvoria nedeliteľnú súčasť zmluvy. Zhotoviteľ v rozsahu záväzku plnenia zabezpečí výrobu celého diela z materiálu povrchovej úpravy podľa cenovej ponuky. Súčasne zhotoviteľ na mieste samom zabezpečí komplexnú montáž diela. Dielo malo byť podľa zmluvy vykonané do 15.07.2013. Objávateľ pred podpisom zmluvy uhradil zálohu (70%) na výrobu a montáž diela vo výške 15.000,- €, ktoré zhotoviteľ prijal.

Z cenovej ponuky (č.l. 159) je zrejmé, že spoločnosť Wood Interiors - Bojnice vypracovala pre poškodeného cenovú ponuku na kuchynskú linku, ktorá mala stáť 19.296,- € s DPH.

Z dohody o pristúpení k záväzku (č.l. 164) bolo zistené, že spoločnosť Dental Care BB, s.r.o. ako veriteľ uzatvorila dňa 29.03.2017 s obžalovaným dohodu o pristúpení k záväzku. Predmetom tejto dohody bolo pristúpenie spoludlžníka k záväzku, uznaniu záväzku a dohoda o splácaní záväzku. Pristupujúci k záväzku (spoludlžník) a veriteľ touto listinou uzatvárajú dohodu o pristúpení k záväzku, ktorý veriteľ eviduje vo výške 12.500,- €, t.j. istina a prislúšenstvo. Záväzok, ku ktorému pristupuje pristupujúci, pričom záväzok vznikol z dôvodu, že si riadne a včas neplnil povinnosti dlžník WOOD INTERIORS, s.r.o., IČO: 36 347 094 na základe porušenia čl. II Zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 29.04.2013, pričom spoločnosť do dnešného dňa dielo nevykonala.

Z uznania záväzku (č.l. 166) mal súd preukázané, že spoločnosť WOOD INTERIORS, s.r.o. zastúpená obžalovaným uznala dňa 29.03.2017 záväzok vo výške 12.500,- € voči spoločnosti Dental Care BB, ktorý sa zaviazala splatiť v desiatich mesačných splátkach.

Z potvrdenia banky (č.l. 168) bolo zistené, že dňa 29.04.2013 bola na účet spoločnosti WOOD INTERIORS, s.r.o. pripísaná suma 15.000,- €.

Z podacích lístkov a nedoručených zásielok (č.l. 169 - 172) vyplýva, že spoločnosť Dental Care BB zasielala v roku 2016 obžalovanému a spoločnosti WOOD INTERIORS, s.r.o. zásielky, ktoré sa vrátili odosielateľovi ako neprevzaté.

Z faktúr dodávateľa twd SK, s.r.o. (č.l. 173 - 175) je zrejmé, že táto spoločnosť vyfakturovala spoločnosti WOOD INTERIORS, s.r.o. sumy 1.476,24 € (dňa 13.07.2016) a 387,37 € (dňa 12.07.2016) za nákup materiálu.

Z oznámenia Tatra banky, a.s. (č.l. 189) bolo zistené, že dňa 29.04.2013 bola na účet spoločnosti WOOD INTERIORS, s.r.o. pripísaná suma 15.000,- € od spoločnosti Dental Care BB s.r.o. Dňa 29.04.2013 realizoval obžalovaný výber hotovosti vo výške 14.900,- €.

Zoznamu exekučných konaní (č.l. 196 - 203) mal súd preukázané, že voči obžalovanému ako fyzickej osobe a spoločnostiam WOOD INTERIORS, s.r.o. a W.O.O.D. bolo vedených viacero exekúcií.

Z emailovej správy (č.l. 204) je zrejmé, že poškodený dňa 26.04.2016 zaslal poškodenému email, ktorým mu oznámil, čo je potrebné objednať do kuchynského nábytku, ktorý vyrába.

Z cenovej ponuky (č.l. 208) vyplýva, že spoločnosť Wood Interiors - Bojnice vypracovala dňa 08.10.2015 pre poškodeného cenovú ponuku na tam uvedené materiály vo výške 11.697,60 €.

Zo správy Mestskej polície Prievidza (č.l. 227) mal súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti riešený mestskou políciou pre spáchanie dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/26/2016 zo dňa 26.05.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/22/2017 zo dňa 24.04.2017 (č.l. 232 - 237, 238 - 242) bolo zistené, že obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu „Neodvedenie dane a poistného“ podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu „Nezaplatenie dane a poistného“ podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil s probačným dohľadom a určil obžalovanému skúšobnú dobu na 30 mesiacov. Súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodných spoločností na 5 rokov a 6 mesiacov.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 0T/10/2018 zo dňa 04.04.2018 (č.l. 251) vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/166/2017 mal súd preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 19.06.2018 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu „Neodvedenie dane a poistného“ podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil s probačným dohľadom a určil obžalovanému skúšobnú dobu na 30 mesiacov. Súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodných spoločností na 5 rokov a 6 mesiacov (č.l. 635 prip. spisu).

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 385 - 392) vyplýva, že obžalovaný v minulosti spáchal sedem priestupkov, z toho šesť na úseku cestnej premávky a jeden v oblasti ochrany verejného zdravia.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni (č.l. 393) je zrejmé, že obžalovaný je samostatne zárobkovo činnou osobou.

Z lustrácie GP SR (č.l. 394 - 397) bolo zistené, že voči obžalovanému neprebíha žiadne trestné konanie, ktoré by nebolo právoplatne skončené.

Z odpisu Registra trestov na obžalovaného (č.l. 398) mal súd preukázané, že obžalovaný bol doteraz trikrát súdne trestaný. Ani jedno odsúdenie nemá zahladené.

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný, avšak tento skutok nie je trestným činom. Konanie obžalovaného popísané v obžalobe totiž nenaplnilo zákonné znaky prečinu „Sprenevera“ podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. ani iného trestného činu.

Nebolo sporné, že obžalovaný a poškodený uzatvorili dňa 25.04.2013 (ako zástupcovia obchodných spoločností) zmluvu o dielo, na základe ktorej mal obžalovaný ako zhotoviteľ vyrobiť a namontovať dohodnuté dielo poškodenému (objednávateľovi). Vznikol teda medzi nimi obchodno - právny vzťah upravený normami obchodného práva. Podľa zmluvy malo byť dielo zhotovené do 15.07.2013. Obžalovaný s poškodeným taktiež zhodne potvrdili, že poškodený zaslal obžalovanému dňa 29.04.2013 na účet jeho obchodnej spoločnosti sumu 15.000,- €, ktorá predstavovala zálohu na zhotovenie dohodnutého diela.

Spor medzi obžalovaným a poškodeným existuje v naplnení predmetu uzatvorenej zmluvy o dielo, keď poškodený tvrdí, že obžalovaný mu dielo nedodal ani sčasti, naproti tomu podľa obžalovaného časť diela

vykonaná bola. Tak obžalovaný ako aj poškodený poukazujú na zlú vzájomnú komunikáciu a nedostatok poskytnutej súčinnosti.

Na základe vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný skutočne časť diela vykonal, čo napokon vyplýva aj zo samotnej skutkovej vety podanej obžaloby, ako aj oboznámeného odborného vyjadrenia. Nebolo však bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že by obžalovaný konal v úmysle dielo v zmysle zmluvy o dielo nedokončiť, pretože časť z prijatých finančných prostriedkov, ktoré boli obžalovanému poskytnuté ako záloha, preukázateľne použil na aktivity súvisiace s podnikaním.

Súd ďalej uvádza, že platba, ktorú objednávateľ (poškodený) poskytol na základe zmluvy o dielo jeho zhotoviteľovi (obžalovanému) ako zálohu za cenu za vykonanie diela, prechádza do vlastníctva zhotoviteľa diela (obžalovaného). Preto, i keď ju zhotoviteľ použije na iný účel než na vykonanie diela, nemôže spáchať trestný čin podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na škodu objednávateľa, a to ani vtedy, ak zhotoviteľ nesplnil svoj záväzok vykonať dielo (RČ 41/2008). Peniaze poskytnuté ako záloha na úhradu ceny diela totiž nie sú pre zhotoviteľa cudzou vecou.

Súd napokon konštatuje, že medzi obžalovaným a poškodeným existuje obchodno - právny spor, ktorý nie je možné riešiť v trestnom konaní. Z tohto dôvodu súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným na hlavnom pojednávaní, a to výsluchy ďalších svedkov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prostriedky trestného práva sa majú uplatňovať ako najkrajnejší prostriedok, a teda v prípade, kde prostriedky iných právnych odvetví nie sú účinné (princíp ultima ratio).

Keďže skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa síce stal, avšak nie je trestným činom, súd v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom na to, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces.

Rozsudok bol prijatý senátom okresného súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
 - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
 - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.